

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia VI. Accumbit ad fontem, instar ceruæ, quæ suum quærat hinnulum;
& inde doloris vulnus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA VI.

Accumbit ad fontem, instar ceruæ,
quæ suum quærat hinnulum; &
inde doloris vulnus.

1. Queritur B. Virgo Puerum maternis caritatis
vinculis non posse detineri.
2. Curas intendit, ut reperiat.
3. Se ceruæ suum hinnulum quærenti comparat.
4. Fessa ad fontem desidet.

Visceribus sata vincla meis in fœdera duxi,
Vincta quibus concors corda teneret amor,
Iamque diu tenuit: fuit his tenuisse voluptas.
Nunc ea, quæ strinxi vincula, rupta queror.
Mollis enim, fateor, mihi vena, tenerque sub illa
Sanguis erat; Gnato quò pia vincla fluant,
Fortior hic adamantæ à sed compede nexus;
Ut puero molli stringeret arte pedes.
Non tamen adstrinxit, qui cetera stringit, alumnum:
Idque ubi dextra breuem stringeret ista manum,
Nec potes auersum pia flectere Virgo puellum,
Quò minus incertas deterat vsque vias?
Nec valet adstringi blandis mea vita lacertis,
Et dare materno gaudia digna sinu?
Ut quid adhuc dubijs palatur, ut ales, in oris,
Et secat immensis secta tor arua vijs?
Pristinus an gelidas euauit ardor in auras,
Quæque tulit Matri donatuisse piget?
Sic an inaccessis lateas obscura sub antris,
O facies, oculos vrere nata meos?
Nata meos oculos, sed dulcius vrere flammis;
Et solis radijs par quibus ardor eat.
sic gemit, & tenues volucris pede signat arenas;
Hac illac dubias flectere iussa vias.

Littera

Littera si qua venit diri fors nuntia casus;
 Hanc lacrymis delet mater amara suis.
 Littera nulla venit, memor aura nec vlla puelli :
 Omnia sed surdus muta per arua dolor.
 Explorat tacitos cupidâ vigil aure susurros :
 Nuntia vox Verbi nulla superstes ijt.
 Equid agat ? ne nil ageretur, anhela virenti
 Sidit humo, prono margine propter aquas.
 Scilicet egelidas inuitat fontis ad vndas,
 Quæ viret vva iugis, quæ viret vmbra vadis.
 Qualis vbi profugum procul omnibus anxia campis
 Desinit hinnuleum quærerere cerua suum.
 Iamque gradum defessa sub vmbri ferâ cupressu,
 Sistit anhela fugâ, sistit anhela siti :
 Et lacrymans tenerum suspirat, & ardet alumnum,
 Vbere quem dulci pauerat alma parens,
 Immemor vt fontis, notæ sic immemor herbæ ;
 Immemor & vitæ lugubre cerua iacet ;
 Talis item virgo ; tali sed perdita luctu,
 Non iacet : ast ægro saucia corde sedet,
 Et sedet in gelidi florente crepidine fontis,
 Nec tamen haurit aquas ; nec leuat vnda sitim.
 Iamque oblita sui, meminit solius I E S V.
 Tota fuit mœstis, quas bibit amnis, aquis.
 Fons sed vt arguto crepitat, loquiturque susurro :
 Flens itidem tenui murmure Virgo gemit.
 Fors poterit lenire sitim, non pectoris æstum.
 Influe fons ; vincet fax mea fontis aquas.
 Tantalus hic gelidas me me sitis vrit ad vndas :
 Fons fluat hinc alius, qui leuet ergo sitim.
 Si Nâis gelidâ pueri non temperat ignes ;
 At saltem tenuis ros mihi stillet opem !
 Si mihi fons læto non influat agmine pectus ;
 Fonte minor parcam leniat vna sitim.
 Parca sed vna sitim non lenit, & imbuit ignes :
 Siccus at ipse mihi fons, vt arena sitit.

E iij

ELEGIA